

Afstemning, som fandt Sted her i Tinget i Foraaret over en Dagsorden, der netop vedrørte et Spørgsmaal af samme Art som de, der her i Lovforslaget er Tale om, og udtalte Tingets Misbilligelse af en Udnævnelse, som efter dets Mening var foretagen af Krigsministeren uden Lovhjemmel. I Mellemtiden mellem Vedtagelsen af denne Dagsorden og Forelæggelsen af det nuværende Lovforslag er der imidlertid paa ny stiftet en Udnævnelse netop af lignende Bestaaffenhed som den, Misbilligelsen i sin Tid ramte, idet under 26de Juni 1895 Oberstløjtnant uden for Nummer Schnack er bleven udnævnt til Oberst uden for Nummer, medens han er Departementschef i Krigsministeriet. Det forekommer mig at være et mærkeligt Tidspunkt, hvorpaa denne Udnævnelse er foretagen. Det vilde ikke forekomme mig unaturligt, om man, naar man tænkte paa at faa denne Sag ordnet ved Lov, om man saa havde afventet denne Lovs Vedtagelse, inden man foretog et Avancement i Overensstemmelse med Lovens Indhold. Det synes mig at se ejendommeligt ud, at man efter den nævnte Afstemning her i Folketinget, netop i denne Mellemtid, har grebet Lejligheden til at foretage en Forfremmelse af saa omstridt Berettigelse. Det forekommer mig, at der deri ligger en Art Udæstning lige over for Folketinget, som hellere maatte være uftet. Det kunde vel i hvert Tilfælde ikke have virket saa særlig ødelæggende, om man havde ventet de Par Maanedes, der maatte gaa, indtil Loven mulig var bleven vedtagen, inden man foretog et Skridt, om hvilket man, som der staar i selve Lovens Motiver, dog indrømmede, at en forskellig Opfattelse gjorde sig gældende, en Forskellighed i Opfattelsen, som man netop ønsker fjernet ved foranstaaende Lovforslag. Jeg skal med Hensyn til denne Udnævnelses Realitet ikke opholde mig syn-derlig ved Sagen, men henvise til Forhandlingerne i Foraaret. Blot et enkelt Punkt, som jeg den Gang ikke var opmærksom paa, vil jeg tillade mig at fremhæve. Jeg kan ikke ret se, hvorledes en Udnævnelse som denne lader sig forbinde med Hærens Bestemmelser om de Forfremmelseslister, der skulle foreligge, for at et Avancement kan finde Sted. Naar der staar i Hærens § 128, at hver Generalinspektør for sit Vaabens Bedkommende danner en samlet Forfremmelsesliste, dels for Forfremmelse efter Albersorden, dels for Balgforfremmelse, og at denne samlede Forfremmelsesliste udarbejdes paa Grundlag af de til Krigsministeren indsendte Forfremmelseslister for Afdelingerne, der aarlig affattes, antager jeg, at denne Forbring om Avancement i Overensstemmelse

med Forfremmelseslisterne ikke kan være fyldestgjort, hvor vedkommende i en Række ikke har staaet ved nogen Afdeling, saa at han altsaa ikke kan findes paa nogen Afdelings Forfremmelsesliste. Jeg skal ikke komme videre ind paa den formelle Side af Sagen, men kun sige et Par Ord om selve Lovforslaget. Det foreslaas, at Befalingsmænd, der ere satte uden for Nummer for at overtage Stillinger i Statens Tjeneste, kunne forfremmes 1 Grad over den, de indtog ved deres Ansættelse i disse Stillinger. Der har fundet en Udvikling Sted i Opfattelsen af dette Forhold. I Loven om Søværnets Ordning af 28de Maj 1880 ere de Befalingsmænd, der kunne forfremmes 1 Grad, saadanne, som ere satte uden for Nummer for at overtage andre under Krigs- eller Marineministeriet hørende Stillinger. I Forslag til Lov om Hærens Ordning, som det blev forelagt i Samlingen 1879—80, findes der i § 105 en Bestemmelse om, at Befalingsmænd kunne forfremmes 1 Grad, naar de ere satte uden for Nummer for at overtage andre under Krigsbestyrelsens Dirraade hørende Stillinger. Denne Gang gaar Bestemmelsen ud paa, at Befalingsmænd kunne forfremmes 1 Grad, naar de ere satte uden for Nummer for at overtage Stillinger „i Statens Tjeneste“, det vil sige Stillinger, der muligvis end ikke staa i nogen som helst Forbindelse med Krigsvæsenet eller Krigsbestyrelsen, f. Eks. ved Jærnbannerne eller lignende, der jo alt maa kaldes Statens Tjeneste. Her er altsaa en betydelig Udvidelse af de Krav, man i sin Tid stillede til Befalingsmænds Avancementsmuligheder. Det er et Punkt, som jo dog maa overvejes, inden man afgør Lovforslagets Skæbne. Dernæst slutter Lovforslaget med kun at indrømme Officerer af Rytteriet, Artilleriet eller Ingeniørkorpslet Ret til at faa Oberstløjtnant- eller Oberstgraden betragtet som 1 Grad, medens derimod Oberstløjtnanter ved Fodfolket skulle betragtes som staaende i en anden Grad end Oberster. Jeg er ikke kundig nok til at kunne afgøre, hvorvidt der er nogen Grund til at drage en saadan Grænse mellem de Kættigheder, man giver Officererne i de forskellige Vaabenarter, men det forekommer mig i hvert Tilfælde at være et Spørgsmaal, som ogsaa maatte overvejes, og jeg vil derfor ogsaa med Hensyn til dette Lovforslag tillade mig efter Forhandlingernes Afslutning at foreslaa det henvist til et Udvalg.

Krigsministeren (C. Thomsen):
Det lader til, at jeg er uheldig, thi hver Gang jeg kommer frem med noget i denne